MALABAR

[fol. 1629] Volgens de laatste uit Malabar ontvangen brief van 9 juli 1765 was het daar tamelijk rustig.)

De vorsten van Canara en Trevancoor tegen dien van Madure in 't veld zijn. Uyt welken hoofde niet alleen in 't Noorden Colastrij en Adiragia de verwagte hulpbenden moeten missen en een beetere gelegentheid afwagten om hunne verschillen te beslissen, maar ook de samorijn in d' overtreeding der aan Trevancoor beloofde conditiën straffeloos blijft en de koning van Cochim in 't Zuyden ongehindert met de vergrooting zijner financiën voortgaat, mitsgaders de Trevancoorse landen, schoon ze tot den oorlog van hunnen vorst contribueeren, egter zoo lang die in het Madureese district word gevoerd, van desselfs verdere plagen bevrijd blijven. Fol. 1629r-v.

(Het gewezen hoofd te Cannanur, Godefridus Weyerman, voldeed de contractuele schulden van de kolathiri en Ali Raja, die door voorschotten waren ontstaan. In de brief van 17 september 1765 is bevolen dat het huidige hoofd de vorderingen van Weyerman op hen beschouwt als vorderingen op de Compagnie. [fol. 1630] Na vruchteloze pogingen om landen bij Chettua terug te krijgen, die als onderpand voor zijn schulden in beslag waren genomen, bood de zamorin aan borgen te stellen. Het bestuur wees dit af, wat in de brief van 8 november 1765 is goedgekeurd. Het is commandeur Cornelis Breekpot gelukt om het beslag, dat de vorst van Travancore voor de tweede maal op de eilandjes Muttu, Kunu, of Purumportu had gelegd, op te heffen. Travancore beschouwt ze als een deel van Parur wat nu in het bezit van dit rijk is. Deze eilandjes zijn ook door de zamorin bij de Compagnie in onderpand gegeven. Als Travancore de handen vrij heeft, zou het wel eens kunnen weigeren het beslag dat het daarop legde, op te heffen. Als traineren en het aanbieden van een equivalent niet mocht helpen, is, omdat verzet nadelig werkt, op 17 september 1765 toestemming gegeven om ze desnoods aan Travancore over te laten voor de som van ropia 16.000 waarvoor ze beleend waren. De schuld die de koning van Cochin als voorschot op de tollen heeft, is vereffend. [fol. 1631] Op verzoek van deze vorst stond het bestuur toe)

--- op deze reekening over te schrijven f7500,-, dewelke onder meer aan Zijn Hoogheid waren geschooten op een gedeelte van Baypin. Dan, dewijl dit strijdig is met de zoo lang b'oogde bemagteging van het genoemde eyland, zoo hebben wij bij onze secreete missive van den 17° september de ministers aangaande het waare but dat met het in pand neemen van landen op Baypin b'oogt word, breedvoerig geëlucideert en hen gerecommandeert niet alleen d' overschreiving op tollen etc. zooveel doenlijk te declineeren, maar ook in cas de voormelde koning van den eysch op d' 18½ dorpen (leggende bij 't conquest Paponettij) door minnelijke voorslagen en onschadelijke betoning van ernst, niet te diverteeren waare, hem dat district nevens een somma van ropia 10 à 15.000 te presenteeren, onder voorwaarde dat Zijn Hoogheid aan de Comp° daarentegen finael afstond het meermelde eyland Baypin en van die cessie voldoende bewijzen verleende.

(Daar de vorst van Travancore in Madurai wordt beziggehouden, kon hij niet aangesproken worden over de schuld van Attingal, het verleggen van de grenzen van Callicherij Bitsjoer en St. Andries en de fraude door zijn onderdanen met de pacht te Quilon. Wel deed het bestuur een vooruitbetaling aan hem, die volgens de brief van 9 juli 1765 de door Heren XVII [fol. 1632] vastgestelde som van ropia 50.000,- niet te boven ging. In de brief van 8 november 1765 is het verboden om betalingen te doen, voordat dit voorschot is vereffend en bevolen dat degenen die namens Travancore geld in ontvangst nemen, van behoorlijke geloofsbrieven zijn voorzien. Wegens zijn deerniswekkende omstandigheden is aan de Desinganadu, die in 1747 door Travancore werd verdreven, het douceur van f 1350,- per jaar, dat in 1761 was stopgezet, weer uitbetaald. Cochin liet nog niet weten wat de gouden onderpanden van de Desinganadu nu waard zijn, noch wat er van de Cochinse